

Zítra 21. května 1990 se bude konečně rozhodovat o pomníku na pracovní schůzce Masarykovy společnosti. Dopadne-li všechno dobře, to jest jestli se členové nezeleknu možné katastrofy, bude sochu dělat akademický sochař Milan Banda podle modelu svého otce, sochaře Břetislava Bendy. Cena bude přibližně 350 000 korun, na tom to všechno visí. Máme zatím 50 000 korun a 308 US dolarů. Žádná legrace, ale doufám, že se najde pár lidí, kteří do toho půjdou.

Ještě k soše.

Opět jsem slyšel námitku, že jsou v současné době důležitější věci než Masarykův pomník. Podle mého názoru je tato úvaha scestná. Je tedy vhodná doba k tomu, aby spisovatelé přestali psát, sochaři sochat a malíři malovat? A co takhle nahnat národ ~~do~~ do velké stáje a třikrát denně mu nalít do žlabu?

Kdy bude vhodný čas na nějakou kulturu, drazí občané?

Podniky železnobrodské nám na sochu nic nepřidaly, ač by nám velice pomohla částka, která byla vynaložena na MDŽ. To je ta kultura, která má přednost?

Již jednou jsem použil v Občasníku sumerské heslo:

KAMKOLIV POHLÉDNEŠ, VŠUDE SPATŘÍŠ BLECE ! Ten vykřičník jsem si tam přimyslel. Nevím, proč mě to zrovna teď napadlo. Ne vykřičník, myslím to heslo.

PŘEVZATO:

Mladá fronta 19. května 1990:

ÚVAHA NEZÁVISLÉHO PROGNOSTIKA MILOŠE ZEMANA

O p ř e d v o l e b n í k a m p a n i

Parlament skončil, a tím končí i články, které jsem na toto téma slíbil Mladé frontě. Chtěl bych se s jejími čtenáři rozloučit úvahou o předvolební kampani.

Byl jsem navržen Občanským fórem za kandidáta pro Středočeský kraj. Obávám se, že na předvolebních shromážděních jako nezávislý prognostik nevystupuji příliš konformně. Na Berounsku ke mně přišly tři starší paní a stěžovaly si, že jistá strana

obchází důchodce s bonboniérkou, lahví vína a pětistovkou a doporučuje jim, aby volili číslo deset, jinak že jim protistrany penzičku seberou. Jak krásná to příležitost k pateticky rozhořčenému předvolebnímu vystoupení. Podobné zprávy jsem slyšel z Benešovska, a dokonce z Uherskohradištska, kde se jeden z místních farářů údajně po obdržení podobných informací od svých oveček nekřesťansky rozčílil a prohlásil, že kdo volí komunisty, dopouští se smrtelného hříchu. Já jsem stařenku pohladil po rameni a říkám jí: Babičko, k l i d n ě s i t u p ě t i s t o - v k u m v e z m ě t e . V o l b y j s o u s t e j n ě t a j - n é , b u d e t e z a p l e n t o u , a m y b e z t o h o p o ř á d v p a r l a m e n t u p ř e m ý š l í m e , c o u d ě l a t s m a j e t k e m t é s t r a n y . Tak ať si naši důchodci zatím přilepší.

V malém městečku nedaleko Prahy je psychiatrická léčebna. Předseda místní organizace téže strany se v poslední době živě zajímá, zda její pacienti budou mít právo volit. Místo, abych ho nemístně ironizoval, trpělivě vysvětluji, že podle nového volebního zákona ano, pokud ovšem nebyli zbaveni svéprávnosti. Nemáme právo bránit jakékoli politické síle, aby získala své voliče i v psychiatrických ústavech.

Většina kandidátů stručně vysvětlí svůj program, prohlásí ho za všespasitelný a pomluví komunisty. Snažím se naopak donutit své potenciální voliče, aby si prostudovali programy všech politických stran a mysleli vlastní hlavou. Nemám rád kandidáty, kteří ocelově modrým pohledem zírají do prázdna a hlásají, že komunismus musí být zničen. Je to jako nesmlouvavá kritika dinosaurů těsně po tom, co přišla doba ledová. Jsem pro to lidem nekázat, ale povídat si s nimi a dokázat se s nimi i smát, abychom společně odehnali strach, který v mnoha z nich ještě vězí. K voliči je třeba chovat se s úctou a nepokládat ho za dítě, kterému můžeme vnutit jakýkoliv povel.

V tomto rámci se dokonce občas změním na agitátora KSČ. Vyzdvihuji její volební program, zejména to, jak strana hodlá bojovat za lidská práva a občanské svobody, chránit náboženství, podporovat soukromé podnikání, střežit naši státní suverenitu či usilovat o to, abychom všichni mohli svobodně vyjíždět do zahraničí. Považuji ovšem za nutné provést i srovnání s mírou uplatňování těchto vznešených zásad v minulosti, s nepříjemně nezapomenutelnou skutečností. Po ovoci poznáte je, praví evangelium, a platí to i o třešních.

Volební program Občanského fóra, snad i proto, že jsem se na něm podílel, interpretuji s jistou sebekritičností. Upozorňuji voliče, že v případě našeho vítězství se od nich bude chtít daleko víc smysluplnější práce, abychom začali dohánět Evropu, a že ten, kdo při plném zdraví dělá málo a špatně, se od nás milosti nedočká. Vyzývám dokonce každého ze sto sedmdesáti tisíc zaznamenaných konfidentů, aby nás proboha nevolil a věřím, že se mi vyhoví. Mají koneckonců i jiné možnosti.

Z parlamentu mi mezitím stále docházejí stovky dopisů. Těm neanonymním se touto cestou omlouvám, že - bez sekretářky či dokonce tajemníka - není fyzicky možné na ně odpovědět; snažím se všechny alespoň přečíst a reagovat v některých svých člancích. Těm anonymům, které mi působí potěšení, srovnatelné s četbou rubriky Kouzlo nechtěného ve Skácelově Hostu do domu, teď odpovím alespoň na dvě základní otázky. Ano, jsem skutečně nezřízeně bohat, vlastním jedenáct let novou škodovku a zříceninu na České a Moravské /dříve Českomoravské/ vysočině. Ano, v minulosti jsem zastával vysoké funkce: po roce nezaměstnanosti jsem čtrnáct let parazitoval v tělovýchovné organizaci a poté pět let v rezortním výzkumném ústavu, několikrát mě právem za zpracování varovných prognóz vyhodili. Jen částečně mohu souhlasit s výkřikem rozhořčeného občana ze Žďárska /soudě podle poštovního razítka/: V naší fabrice ti říkáme židák a prognostik! Bohužel nejsem příslušníkem tohoto obdivuhodně inteligentního národa, ale profesi odhadl dobře.

Sovětská tkadlena Valentina Gaganová dokázala najednou obsluhovat šest stavů. Budu-li zvolen, budu se snažit současně obsluhovat stav parlamentní a prognostický. A snad někdy Mladé frontě zase něco napíši.

Několik zajímavostí ze Železného Brodu:

30. dubna, slavnostní hranice na Poušti. Opět byly páleny odpadky z železnobrodských podniků. Páni radní, zeptejte se Junáků, jak má vypadat hranice.

1. května - organizace vypadala spíše jako sabotáž.

Další dny květnové - kontejnery s odpadky kolem paneláků jsou plné a páchnou. Opět páni radní, nezapomínejte na blížící se komunální volby.

Měl jsem připomínku na ustavující schůzi volebních komisí. Chtěl jsem, aby dvojice, roznášející kandidátky, byla složena z jinostraníků. S tím, že by jinak mohlo docházet k ovlivňování voličů. Co jsem měl na mysli, pochopí myslím všichni inteligentní nekomunisté, nepochopil to však pan tajemník Bohuslav. Odpověděl, že všichni víme, koho budeme volit. Aby mi nebylo špatně rozuměno, ať chodí i komunisté, když je ještě máme mezi sebou, ale ne sami. Už to chépete, pane tajemníku?

Omluva pro pana Mixánka a pro pana Matěchu:

V minulém občasníku /číslo 10/ jsem pochválil doktora Motlíka za článek KDO NEJDE K VOLBÁM, VOLÍ KOMUNISTY. Ta chvála platí i nadále, nelze však opomenout, že námět navrhl, jak jsem byl informován, pan Mixánek, a že toto heslo vyšlo z nezávislé tiskové agentury pana Matěchy.

Dostal jsem další a_nonym. Tentokrát je tak sprostý, že ho nebudu citovat. Je to svým způsobem pocta.

Drazí spoluobčané. V nejbližších dnech vyjde Občasník číslo 12, jelikož se hromadí spousta zajímavostí. Mimo jiného podáme zprávu o předvolební schůzi KSČ v Klubu na Poříčí.

Květuška právě píše heslo, které se mi stále více líbí: Jsou tam dvě třešínky a text Sliby pro lidi, peníze pro sebe.

Za nezávislé tiskové středisko	Matěcha
redakce	Matěcha
tisk	Matěcha
roznáší	Matěcha
cenzura	Matěchová

Ahoj